

pkt 2 kpc oraz np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18.03.2005 r., II CK 556/04, OSNC 2006, z. 2, poz. 38).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji na podstawie art. 207 § 3 w zw. z art. 187 § 1 pkt 2 kpc zobowiąże profesjonalnego pełnomocnika powoda do precyzyjnego przedstawienia podstawy faktycznej i prawnej dochodzonego roszczenia i na tym tle dokona jego oceny.

Oznacza to, że w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Na marginesie należy zauważyć, że istotne w sprawie może okazać się ustalenie Sądu I instancji, iż po uchyleniu w 1990 r. przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa decyzji w przedmiocie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących terenów objętych tą inwestycją, budowa bloku w którym miał znajdować się lokal dla powoda stała się niemożliwa. W nowym planie teren na którym miał powstać ten budynek, a w którym miało być zlokalizowane to konkretne mieszkanie powoda nie został bowiem przeznaczony na realizację budownictwa wielorodzinnego, ale jednorodzinne. Sąd I instancji skonstatował więc, że na skutek tego, oznaczony co do tożsamości lokal powoda w ogóle nie mógł powstać.

Byłaby to następcza niemożliwość świadczenia kontrahenta powoda (dłużnika) za którą odpowiedzialności on nie ponosi. Skutkiem tego byłoby wygaśnięcie takiego zobowiązania.

W związku z powyższym konieczne było też uchylenie orzeczenia w zakresie zaskarżenia apelacją i zażaleniem powoda. Dopiero bowiem ponowne rozpoznanie sprawy umożliwi ocenę roszczenia powoda.

Z tych względów, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 kpc (co do zażalenia w zw. z art. 397 § 2 kpc) orzekł jak w sentencji.

2007-05-31
ZG/ad

Za zgodność z oryginałem
świadczy: *[Signature]*
Starszy sekretarz sądowy
Małgorzata Grzeszczuk